

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0293/2011

1. 8. 2011

ZPRÁVA

o systému Evropských škol
(2011/2036(INI))

Výbor pro kulturu a vzdělávání

Zpravodaj: Jean-Marie Cavada

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
STANOVISKO ROZPOČTOVÉHO VÝBORU	17
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI	20
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	23

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o systému Evropských škol (2011/2036(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 165 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na zprávu Komise určenou Evropskému parlamentu nazvanou „Systém Evropských škol v roce 2009“ (KOM(2010)0595),
 - s ohledem na Úmluvu o statutu evropských škol¹,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 8. září 2005 o možnostech rozvoje systému Evropských škol²,
 - s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství³,
 - s ohledem na Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením, která vstoupila v platnost dne 3. května 2008 a dne 23. prosince 2010 byla ratifikována Evropskou unií, a zejména s ohledem na článek 24 této úmluvy⁴,
 - s ohledem na výroční zprávu generálního tajemníka evropských škol, která byla předložena Nejvyšší radě na jejím zasedání konaném ve dnech 12., 13. a 14. dubna 2011 v Bruselu⁵,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanoviska Rozpočtového výboru a Výboru pro právní záležitosti (A7-0293/2011),
- A. vzhledem k tomu, že článek 165 SFEU stanoví, že Unie přispívá k rozvoji kvalitního vzdělávání podporou spolupráce mezi členskými státy, a je-li to nezbytné, podporováním a doplňováním činnosti členských států, přičemž plně respektuje jejich odpovědnost za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů a jejich kulturní a jazykovou rozmanitost;
- B. vzhledem k tomu, že v preambuli Úmluvy o statutu evropských škol z roku 1994⁶ se uvádí, že systém evropských škol je jediný svého druhu a představuje formu spolupráce

¹ Úř. věst. L 212, 17.8.1994, s. 3.

² Úř. věst. C 193E, 17.8.2006, s. 333.

³ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1.

⁴ <http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convoptprot-f.pdf>.

⁵ Ref.: 2011-02-D-39.

⁶ Úř. věst. L 212, 17.8.1994, s. 3.

mezi členskými státy navzájem i mezi členskými státy a Evropskými společenstvími, přičemž je plně uznávána odpovědnost členských států za obsah výuky a za uspořádání jejich vzdělávacího systému, stejně jako za kulturní a jazykovou rozmanitost;

- C. vzhledem k tomu, že článek 1 této Úmluvy umožňuje, aby školy navštěvovaly v rámci mezi stanovených Nejvyšší radou i jiné děti, přičemž Nejvyšší rada může podle bodu II.7 kapitoly XII sbírky svých rozhodnutí přiznat postavení kategorie I „personálu nebo jakékoli organizaci Společenství vytvořené aktem orgánů Společenství a personálu ve službě jiných organizací uznaných Nejvyšší radou“;
- D. vzhledem k tomu, že evropské školy umožňují žákům upevnit jejich kulturní identitu a získat vysoce kvalitní znalosti nejméně dvou jazyků, včetně mateřského jazyka, k jejichž studiu jsou pobízeni od velmi brzkého věku, zdůrazňuje význam multikulturalismu a posilování vzájemného porozumění a respektu;
- E. vzhledem k tomu, že evropské školy není možné považovat za mezinárodní školy v tom smyslu, že nejsou výsledkem volby výuky ze strany rodičů, ale splňují požadavek výuky dětí v jejich mateřském jazyce a rozvíjejí evropský rozměr ve vzdělávání;
- F. vzhledem k tomu, že způsob fungování evropských škol, který je od počátku založen na úmluvě mezi členskými státy, by měl být zlepšen a že bude potřeba dát tomuto systému právní základy umožňující jeho zjednodušení a zvýšení jeho transparentnosti a účinnosti;
- G. vzhledem k tomu, že v dubnu 2009 schválila Nejvyšší rada reformu systému evropských škol;
- H. vzhledem k tomu, že ze zkušeností s fungováním evropských škol za více než 50 let vyplývá, že tento systém i jeho vzdělávací model jsou jedinečné a atraktivní; vzhledem k tomu, že jedním z cílů reformy je zpřístupnění tohoto systému a evropské maturity pro další žáky v Unii, a vzhledem k tomu, že cílů reformy nelze úspěšně dosáhnout bez zásadní změny právního postavení, na němž je celý systém založen;
- I. vzhledem k tomu, že Komise ve své zprávě o systému Evropských škol v roce 2009¹ poukázala na to, že systémové problémy, jako je nedostatek vyslaných učitelů nebo skutečnost, že ve školních lokalitách nebyla zajištěna dostatečná infrastruktura nebo byla zajištěna opožděně, přetrvávají a vyostřují se, což má přímý dopad na kvalitu vzdělávání, zápis žáků do těchto škol, kvalitu života žáků, rodičů i učitelů a na finanční stránku provozování těchto škol;
- J. vzhledem k tomu, že školám v Bruselu a Lucemburku chybějí školní budovy a infrastruktura, což má negativní dopad na kvalitu výuky a brání přijímání dětí, jejichž rodiče nejsou zaměstnanci orgánů EU; vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit, aby všichni žáci obdrželi stejně kvalitní vzdělání bez ohledu na mateřský jazyk, umístění nebo kategorii školy;
- K. vzhledem k tomu, že hlavním cílem reformy Evropských škol v roce 2009 bylo otevřít tyto školy širšímu a rozmanitějšímu spektru zájemců a zároveň zajistit dlouhodobou

¹ KOM(2010)595 v konečném znění.

životaschopnost systému;

- L. vzhledem k tomu, že vzdělávací model, z něhož evropské školy vycházejí, by měl být prosazován v členských státech, neboť poskytuje přidanou hodnotu, a měl by se stát nedílnou součástí jejich vzdělávacích systémů;
- M. vzhledem k potížím, které jsou spojeny se slučováním studentů z rozdílných kulturních a jazykových prostředí, u nichž může existovat extrémně rozdílná úroveň nadání a schopností, do jednoho vzdělávacího systému – který je zaměřen výhradně na přípravu na evropskou maturitní zkoušku –, a vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné poskytnout vhodnou asistenci studentům se zvláštními vzdělávacími potřebami;
- N. uznáváje, že je nutné zvážit zavedení jiného certifikátu o ukončení studií, než je evropská maturita, pro studenty, kteří se chtějí zaměřit na odborné kurzy;
- O. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 8. září 2005 požadoval Parlament mimo jiné pilotní projekt střediska pro děti se zvláštními vzdělávacími potřebami; vzhledem k tomu, že za tímto účelem bylo z rozpočtu EU na rok 2008 vyčleněno 200 000 EUR a že tato částka byla nakonec použita na financování studie o politice a praxi výuky studentů se zvláštními vzdělávacími potřebami v evropských školách;
- P. vzhledem k tomu, že v článku 4 Úmluvy o statutu evropských škol se stanoví, že za účelem sblížení, podpory vzájemného porozumění a zlepšení jazykových schopností studentů různých jazykových sekcí se určité předměty ve stejných ročnících vyučují společně v kterémkoli jazyce Společenství, pokud okolnosti odůvodňují jeho použití;
- Q. vzhledem k tomu, že evropské školy jsou v souladu s článkem 25 Úmluvy o statutu evropských škol financovány zejména z příspěvků členských států v podobě vyslaných učitelů, přičemž tyto příspěvky v roce 2010 tvořily 21 % rozpočtu evropských škol, a vyrovnávacího příspěvku z rozpočtu EU, který je určen na pokrytí rozdílu mezi celkovými výdaji škol a jejich celkovými příjmy z jiných zdrojů a který v roce 2010 činil přibližně 58 % rozpočtu evropských škol; vzhledem k tomu, že evropské školy jsou prostřednictvím Nejvyšší rady závislé na mezivládním výkonném orgánu;
- R. vzhledem k tomu, že článek 25 rovněž stanoví, že rozpočet evropských škol smí zahrnovat finanční příspěvek, o kterém jednomyslně rozhodne Nejvyšší rada;
- S. vzhledem k tomu, že hospodářská krize má dopad na financování evropských škol, a Komise tudíž požaduje reformy, které by zracionalizovaly jejich výdaje, avšak vzhledem k tomu, že by se mělo zabránit tomu, aby to mělo vliv na vzdělávání zranitelných dětí s poruchami učení a zvláštními potřebami a na výuku v mateřských jazycích nebo aby to vedlo k omezení výuky dalších jazyků kromě francouzštiny, němčiny a angličtiny;
- T. vzhledem k tomu, že v důsledku dvou posledních rozšíření EU počet studentů bez jazykových sekcí (SWALS) neustále roste, avšak vzhledem k tomu, že by tito studenti neměli být žádným způsobem znevýhodňováni na základě skutečnosti, že nemají vlastní jazykovou sekci;
- U. vzhledem k tomu, že nárůst počtu žáků evropských škol je přímým důsledkem personální

politiky orgánů EU po roce 2004, jež vedla k nábory pracovníků mladších 30 let, kteří si mezitím založili rodiny a následně zapsali své děti do Evropských škol;

- V. vzhledem k tomu, že studenti bez jazykové sekce mají k dispozici asistenci během výuky v jazyce dané jazykové sekce, do níž jsou zařazeni, aby byli schopni sledovat výuku, a hodiny mateřského jazyka, přičemž několik hodin týdně je naprosté minimum nezbytné pro udržení pouta s mateřským jazykem a kulturou;
- W. vzhledem k tomu, že v roce 2004 byl zaveden zvláštní odečet z platu úředníků určený mimo jiné pro evropské školy, který měl odrážet náklady na sociální politiku, zlepšení pracovních podmínek a evropské školy;

Obecné úvahy

1. lituje skutečnosti, že evropské školy jsou často neprávem označovány za elitářské, za luxus a nikoli nutnost, i když jejich skutečným posláním je zajistit výuku v mateřském jazyce studentům, jejichž rodiče mohou být nuceni změnit místo zaměstnání nebo se vrátit zpět do země původu, a také rozvíjet evropský rozměr vzdělávání;
2. připomíná, že tento specifický vzdělávací systém umožňuje studentům studovat všechny předměty (zejména přírodovědné) v jejich mateřském jazyce a s kvalifikovanými učiteli, nebo v případě studentů bez jazykové sekce s nezbytnou studijní podporou a hodinami zaměřenými na udržování jejich mateřského jazyka;

Uspořádání a propagace systému evropské maturity

3. domnívá se, že tento specifický vzdělávací systém umožňuje studentům studovat všechny předměty v multikulturním a mnohojazyčném prostředí a s kvalifikovanými učiteli a zároveň si udržet mateřský jazyk;
4. zastává názor, že evropské školy, které jsou skvělou ukázkou vzdělávání založenou na prověřeném přístupu k výuce, by se měly stát příkladem jedné z nejlepších možných forem vyučování v Evropě založené na šíření evropské kultury, hodnot a jazyků, a vzhledem k tomu, že začlenění některých prvků tohoto modelu, jako je např. důraz na znalost cizích jazyků, do vnitrostátních a regionálních vzdělávacích systémů by napomohlo profesní mobilitě a podporovalo mnohojazyčnost a evropskou integraci;
5. je přesvědčen, že evropské školy hrají ve svých komunitách hodnotnou úlohu;
6. domnívá se, že by evropské školy měly působit také jako podpora multikulturalismu a mnohojazyčnosti a jako vzor ochrany a podpory jazyků, jež jsou v mezinárodním měřítku používány méně; je přesvědčen, že malý počet studentů vyžadujících vzdělání v daném jazyce by neměl vést k ukončení výuky v tomto jazyce, a připomíná, že vzdělávání v mateřském jazyce představuje základní princip evropských škol;
7. upozorňuje na to, že je třeba větší kompatibility vzdělávacích programů evropských škol s vnitrostátními vzdělávacími systémy, aby tak bylo usnadněno rychlé začlenění studentů vracejících se zpět do svých zemí původu;

8. zastává názor, že rozpočtová omezení, která evropské školy budou muset přijmout, musí doprovázet výrazné posílení jejich autonomie v oblasti řízení – např. tím, že školám bude povoleno hledat jiné zdroje financování – a prostředky pro její provádění v souladu s cíli stanovenými v rámci reformy z roku 2009; taktéž zastává názor, že organizační reforma, jež má být provedena, by neměla negativně ovlivnit základní principy evropských škol;
9. domnívá se, že větší rozpočtová autonomie každé z evropských škol může být účinným způsobem, jak zlepšit hospodaření se zdroji, které jsou jim poskytovány; zdůrazňuje, že tuto větší míru autonomie je třeba uplatňovat až poté, co Komise provede příslušné hodnocení, aby se zajistilo, že bude školám prospěšná;
10. zdůrazňuje, že evropské školy se v současnosti nacházejí v situaci právního vakua, které se projevuje nejasným právním a jurisdikčním postavením aktů přijímaných orgány těchto škol, nedostatečnými možnostmi napadnout tyto akty před soudy jednotlivých států a nemožností odvolat se k evropskému veřejnému ochránci práv;
11. domnívá se, že stávající mezivládní právní postavení evropských škol naráží na své hranice a žádá si důkladnou změnu; domnívá se, že tato změna by měla být takové povahy, aby činnost Unie podporovala, koordinovala či doplňovala činnosti jednotlivých členských států, aniž by Unie přebírala jejich pravomoc, a měla by umožnit přijetí právně závazných aktů za tímto účelem ve smyslu článků 2 a 6 SFEU;
12. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby evropské školy měly odpovídající právní základ v rámci pravomocí EU, a doufá, že GR Komise pro vzdělávání a kulturu spolu s parlamentním Výborem pro kulturu a vzdělávání, který je na základě přílohy VII jednacího řádu Evropského parlamentu příslušný pro záležitosti týkající se podpory systému evropských škol, se mohou zapojit do všech diskusí týkajících se tohoto tématu a do všech debat týkajících se budoucnosti těchto škol;
13. domnívá se, že evropské školy by měly být zastřešovány Unií; domnívá se, že vhodným právním základem by v tomto ohledu mohl být článek 165 SFEU, který zní: „Unie přispívá k rozvoji kvalitního vzdělávání podporou spolupráce mezi členskými státy, a je-li to nezbytné, podporováním a doplňováním činnosti členských států při plném respektování jejich odpovědnosti za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů a jejich kulturní a jazykové rozmanitosti“ a dále popisuje cíle činnosti Unie, které se shodují s cíli evropských škol;
14. naléhavě žádá Nejvyšší radu, aby předem lépe promyslela požadavky na infrastrukturu a přijala opatření, která umožní uspokojit skutečnou poptávku po evropských školách; vyzývá členské státy a Komisi, aby podporovaly rozvoj škol typu II a III;
15. vybízí členské státy a regionální vlády s legislativními pravomocemi v oblasti vzdělávání, aby podporovaly koncepci evropských škol na svém území organizováním kampaní s cílem zvýšit povědomí o evropském vzdělávání, propagací evropské maturity a vytvořením pilotních projektů, jak byly stanoveny v rámci reformy z roku 2009, a umožnily tak otevření systému s cílem podporovat přístup k evropské výuce a evropské maturitní zkoušce napříč členskými státy;
16. vyzývá členské státy, aby při vytváření vnitrostátních osnov spolupracovaly a aby přitom

těžily z pedagogických zkušeností evropských škol, čímž by vnitrostátní systémy a systém evropských škol sblížily; zdůrazňuje zvláštní význam studijních programů v oblasti výuky jazyků, dějepisu a zeměpisu pro posilování společné evropské identity; opakuje svou žádost členským státům, aby podporovaly začlenění zvláštního předmětu o historii, cílech a fungování Evropské unie a jejích orgánů do výuky na maturitní či srovnatelné úrovni, což pomůže mladým lidem, aby se cítili více zapojeni do procesu evropské integrace;

17. vyzývá členské státy, aby kolektivně zvážily, jak nejlépe by se dal zrealizovat záměr otevřít tento systém;
18. doporučuje členským státům, aby ve svých vzdělávacích systémech prosazovaly některé koncepty používané v evropských školách s cílem podpořit vytváření evropského občanství již od raného věku;
19. vyzývá ústřední přijímací komisi, aby pro všechny rodiče, kteří nezajistili místo pro své děti v jimi zvolené škole, vytvořila fórum pro výměnu, aby tyto děti mohly být převedeny na školu podle své volby prostřednictvím výměny s jinými studenty;
20. připomíná, že podle článku 5 Úmluvy o statutu evropských škol se mohou úspěšní absolventi evropské maturitní zkoušky ucházet o přijetí na kteroukoli z univerzit v rámci EU se stejnými právy jako studenti z dané země se srovnatelnou kvalifikací, a naléhavě žádá, aby členské státy zajistily, aby se postupovalo v souladu s příslušnými ustanoveními, aby tak evropská maturitní zkouška byla automaticky uznávána ve všech členských státech, čímž by se zabránilo jakémukoli druhu diskriminace mezi studenty evropských škol a studenty se srovnatelnou vnitrostátní kvalifikací;
21. naléhá na členské státy, aby zajistily, že všechny jejich univerzity a vysoké školy budou na studenty evropských škol uplatňovat stejné požadavky při uznávání vzdělání jako na studenty vnitrostátních škol a že tito studenti obdrží za své vzdělání stejný počet kreditů, aby tak měli rovné možnosti a příležitosti, pokud se budou ucházet o vysokoškolské vzdělání;
22. vybízí členské státy a regionální vlády s legislativními pravomocemi v oblasti vzdělávání, aby homologovaly příslušnou část svého systému veřejných škol tak, aby mohly studentům při ukončení střední školy vydat vysvědčení o evropské maturitní zkoušce;
23. vyzývá Nejvyšší radu, aby aktivněji rozvíjela evropské školy tím, že bude následovat příklady nejlepších školských systémů na světě podle výsledků studie PISA, a podporuje vytváření partnerství mezi evropskými školami a školami na vnitrostátní úrovni, neboť usnadňují výměnné pobyty žáků a učitelů a zvyšují povědomí o systému evropských škol v členských státech po vzoru programu Comenius;

Rozpočtová hlediska

24. konstatuje, že příjmy škol stagnují nebo se snižují, zejména v důsledku toho, že se v současné době s ohledem na nedostatečný počet míst zamítají žádosti o zápis dětí, jejichž rodiče pracují pro smluvní organizace nebo nejsou zaměstnanci orgánů a institucí Společenství, a naléhavě požaduje, aby se hledala nová řešení vzhledem k tomu, že jsou díky mobilitě dostupné nové finanční prostředky od pracovníků soukromého sektoru

a dalších mezinárodních institucí;

25. upozorňuje, že je zapotřebí racionalizovat provozní náklady škol, zdůrazňuje však, že snahy o provádění škrtů ve výdajích nesmí ohrozit základní principy, na nichž je založena koncepce evropských škol, jako je např. výuka v mateřském jazyce rodilými mluvčími, nesmí ovlivnit základní studijní programy, jako jsou např. přírodní vědy a matematika, a nesmí být na úkor kvality výuky; zdůrazňuje, že v rámci Evropských škol musí být zaručeny stejné a rovnocenné podmínky vyučování dětí ze všech jazykových společenství;
26. žádá Evropskou unii, aby stanovila příspěvky z rozpočtu tak, aby respektovaly tyto principy a aby řádně zohledňovaly studenty se zvláštními vzdělávacími potřebami nebo studenty s jinými poruchami učení, jež vyžadují zvláštní podporu, a aby poskytla detailní rozpis finančních prostředků přidělených studentům se zvláštními vzdělávacími potřebami, aby se tak zajistilo optimální využití těchto prostředků; vyzývá Komisi, aby dříve, než rozhodne o jakýchkoli rozpočtových změnách, vypracovala ve spolupráci se školami a sdruženími rodičů a vyučujících hodnocení dopadů různých možností racionalizace systému, včetně přezkumu vzdělávacích aspektů;
27. domnívá se, že je vhodné v krátké době dostat závazkům Evropské unie a zároveň brát v úvahu situaci rozpočtových omezení, která převládá jak na úrovni Unie, tak na úrovni členských států; konstatuje, že návrh rozpočtu na rok 2012 stanovuje pro evropské školy navýšení financování o 1,7 %, přičemž s ohledem na rozpočtové problémy Komise navrhla zmrazit své administrativní výdaje a zvýšit administrativní výdaje evropských orgánů a institucí o 1,3 %; zavazuje se pozorně přezkoumat prostředky zapsané v příslušných rozpočtových položkách, aby bylo možné dostat všem rozpočtovým potřebám;
28. zdůrazňuje, že aktivní účast Unie v evropských školách je neúměrně malá ve srovnání s finančními příspěvky z jejího rozpočtu;
29. zdůrazňuje, že navrhované škrty v rozpočtech evropských škol představují závažnou hrozbu pro kvalitu vzdělávání a řádné fungování evropských škol, a s rozpočtovými škrty tudíž nesouhlasí;
30. domnívá se, že mnoho systémových problémů může mít příčinu v neplnění povinností ze strany členských států; poukazuje na skutečnost, že po právní stránce není nijak zaručeno plnění povinností, které jim ukládá Úmluva, ze strany členských států;
31. konstatuje, že některé členské státy stále častěji neplní své povinnosti s ohledem na přidělování učitelů a odvolávají se přitom zejména na rozdíly mezi procentuálním zastoupením studentů jejich národnosti ve škole a příspěvky, které se od nich žádají do rozpočtů škol;
32. zdůrazňuje, že přerozdělovací klíč musí být rovněž nastaven ve prospěch spravedlivějšího systému plateb školného požadovaného po rodičích, kteří nejsou zaměstnanci evropských orgánů a institucí či podniků, jež uzavřely dohodu s evropskými školami;
33. žádá Komisi, aby zvažila vytvoření systému rezervních seznamů s cílem obsadit místa, která nemohou obsadit vyslaní učitelé, a místa, která musí obsadit vyučující na místní

úrovni, a to s cílem zajistit potřebný počet učitelů a kvalitu a kontinuitu výuky;

34. vyzývá k vytváření nových jazykových sekcí, jakmile se dosáhne stanoveného počtu studentů, aby se studentům bez jazykové sekce umožnilo studovat v jejich mateřském jazyce a zabránilo se tak jakékoli diskriminaci ve srovnání se studenty z jiných jazykových sekcí a omezily se náklady spojené se zvláštním statutem studentů bez jazykové sekce;
35. konstatuje se znepokojením, že nedostatek přidělených učitelů je třeba kompenzovat náborem učitelů na místní úrovni, přičemž jejich odměna je hrazena z rozpočtu škol; žádá Nejvyšší radu, aby usilovala o to, aby členské státy, které finančně nepřispívají přidělením učitelů, poskytly odpovídající finanční příspěvek do rozpočtu jednotlivých škol;
36. domnívá se, že stávající systém financování představuje pro některé členské státy neúměrnou finanční zátěž, pokud jde o přidělování učitelů a zajišťování infrastruktury škol, a žádá Nejvyšší radu, aby provedla přezkum současného modelu financování škol a náborem učitelů;
37. znovu potvrzuje, že evropské školy musejí být financovány solidním a vhodným způsobem, aby plnily závazky přijaté v rámci Úmluvy a v rámci služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství a aby zaručovaly kvalitní vzdělání a stejné a rovnocenné podmínky vyučování dětí ze všech jazykových společenství v rámci evropských škol; v této souvislosti bere na vědomí nedávnou petici sdružení rodičů žáků a učitelů evropských škol v Bruselu proti případnému snížení rozpočtu, která poukazuje na vážnou hrozbu navrhovaných škrtů z hlediska kvality vzdělávání a řádného fungování evropských škol, a proto se staví proti jakýmkoli rozpočtovým škrtům;
38. žádá Komisi, aby přijala opatření, která umožní stanovit procento zvláštních poplatků určených pro evropské školy;
39. zdůrazňuje, že je z dlouhodobého hlediska důležité zajistit větší transparentnost, pokud jde o finanční příspěvek Evropské unie, a lépe zajistit otevřenost a rozmanitost v těchto školách a zároveň zavést udržitelný systém jejich financování; v této souvislosti žádá Komisi, aby poskytla konkrétní informace o tom, k čemu se zvláštní poplatek používá; žádá Komisi, aby mu předložila aktuální zprávu o provádění reformy z roku 2009 a o potřebách financování v příštích letech, zejména pokud jde o politiku v oblasti nemovitostí;

Vzdělávací hlediska

40. přeje si, aby bylo – v souladu s článkem 4 Úmluvy o statutu evropských škol, jehož cílem je podpora sbližování mezi studenty různých jazykových skupin prostřednictvím výuky některých předmětů ve společných třídách stejné úrovně – stanoveno širší využití pracovních jazyků pro výuku všech vedlejších předmětů, aniž by to poškozovalo ty, jejichž mateřským jazykem není jeden z pracovních jazyků;
41. tvrdí, že výuka některých předmětů v méně rozšířených jazycích, jimiž hovoří malý počet občanů EU, má svoji hodnotu;

42. zdůrazňuje, že je nezbytné provést externí hodnocení vzdělávacích programů evropských škol, které by nevedlo ke vzniku dodatečných nákladů pro tyto školy, a že je důležité uplatňovat probíhající reformu maturit;
43. žádá, aby nábor vyučujících na místní úrovni skutečně splňoval nejvyšší kritéria, aby byla zajištěna kvalitní výuka, odborná příprava a zastupování v případě nepřítomnosti a aby Nejvyšší rada zajistila, aby profesní schopnosti těchto vyučujících posuzovali inspektoři;
44. domnívá se, že by pro učitele přicházející z různých vnitrostátních systémů měly být uspořádány zvláštní vzdělávací programy a profesní semináře, aby se – podle společných norem a kritérií – připravili na práci v rámci systému evropských škol;
45. znovu opakuje, že péče o žáky se zvláštními vzdělávacími potřebami zůstává nadále prioritou a že evropské školy musí učinit vše pro zvýšení svých kompetencí v oblasti vzdělávání zdravotně postižených žáků; žádá v tomto ohledu Nejvyšší radu, aby při výpočtu velikosti jednotlivých tříd usilovala o uplatňování koeficientů s ohledem na tuto kategorii žáků a aby zajistila úplnou integraci těchto žáků;
46. žádá Nejvyšší radu evropských škol, aby přistoupila k provedení doporučení týkajících se studentů se zvláštními vzdělávacími potřebami vzešlých z šetření skupiny švédských expertů z roku 2009 a aby vypracovala akční plán v této oblasti;
47. zdůrazňuje potřebu vypracovat správně fungující systém pomoci studentům se zdravotním postižením v procesu jejich integrace do evropských škol (např. asistence specializovaných učitelů) za účelem zajištění mobility jejich rodičů;
48. konstatuje, že oficiální statistika neúspěšného ukončení školní docházky, která činí 2,7 %, nebere v potaz velké rozdíly mezi evropskými školami, kde zejména ve francouzské jazykové sekci je již několik let dosahována neobvykle vysoká míra neúspěšného ukončení školní docházky; žádá Nejvyšší radu, aby se zabývala pedagogickými a finančními příčinami a důsledky tohoto problému, statistikou neúspěšného ukončení školní docházky obecně a trvale vysokými počty dětí opakujících ročník;
49. opětovně zdůrazňuje svou žádost, aby Nejvyšší rada usilovala o nalezení alternativ pro žáky, kteří opustí přípravu na evropskou maturitní zkoušku, a zvážila zavedení certifikátu o ukončení studií, který nahradí maturitní vysvědčení pro studenty, kteří mají zájem orientovat se na odbornou přípravu; prohlašuje, že jakýkoli nový certifikát musí projít hodnocením dopadů a musí zajistit přidanou hodnotu k již existujícím kvalifikačním rámcům;
50. znovu opakuje, že péče o studenty se zvláštními vzdělávacími potřebami musí zůstat prioritou, zejména pokud evropské školy nabízejí v současné době pouze jeden druh vysvědčení, a musí tudíž zajistit co nejvyšší míru asistence s cílem vyvinout maximální úsilí pro zabránění neúspěšnému ukončení školní docházky, jež hrozí přerůst v neřešitelnou situaci, pokud student z jazykových či jiných důvodů nemá přístup k jiným typům vnitrostátního vzdělávání hostitelské země;

51. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, členským státům a Nejvyšší radě evropských škol.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

1. Stávající situace

První evropská škola byla zřízena na podnět skupiny úředníků v říjnu 1953 v Lucemburku. Tento experiment v oblasti vzdělávání, kdy byly děti s různými mateřskými jazyky sdruženy do jedné školy, se brzy osvědčil, a proto bylo průběhu let v různých městech založeno 14 evropských škol, které jsou v rámci stávající klasifikace řazeny do kategorie škol označovaných jako školy „typu 1“.

V roce 2010 tyto školy čítaly 22 778 studentů, z nichž 14 292 navštěvuje školy v Bruselu a Lucemburku, což představuje přibližně 63 % celkového počtu studentů. V období od roku 2007 do roku 2010 počet studentů stoupl o 8,35 %. V roce 2012 se plánuje otevření dvou nových škol v Bruselu a Lucemburku.

Studenti jsou rozděleni do tří kategorií. Studenti kategorie I jsou zejména děti úředníků a dočasných zaměstnanců orgánů a institucí EU. Jejich podíl neustále roste a v současné době představují téměř tři čtvrtiny celkového počtu studentů. Podíl těchto studentů představuje více než 90 % ve čtyřech bruselských školách, kde je v důsledku nedostatečné infrastruktury uplatňována politika omezeného zápisu studentů kategorie II (studentů, kteří jsou do evropských škol přijímáni na základě podmínek stanovených v dohodách uzavřených mezi školami a určitými organizacemi nebo podniky) a studentů kategorie III (studentů, jejichž rodiče platí školné). S ohledem na omezené provozní prostory Nejvyšší rada rozhodla, že již nebude podepisovat dohody kategorie II pro bruselské školy.

2. Vzdělávací hlediska

Systém vzdělávání v evropských školách je navržen tak, aby byla základní výuka poskytována v mateřském jazyce jednotlivých studentů. Z toho důvodu každá škola zahrnuje více jazykových sekcí. Rozdělení předmětů a jejich náplň jsou v každé z jazykových sekcí identické.

Nejsou-li splněny podmínky pro vytvoření nové jazykové sekce, jsou studenti bez jazykové sekce zařazeni do jiné jazykové sekce, přičemž studují mateřský jazyk a mají k dispozici zvláštní sylabus, který jim umožňuje zdokonalovat se v jazyce sekce, do níž jsou zařazeni.

S cílem podpořit skutečně multikulturní vzdělávání je kladen důraz na studium, porozumění a používání cizích jazyků. Studium prvního cizího jazyka, zvaného také „pracovní“ jazyk (angličtina, němčina nebo francouzština), je povinné od prvního ročníku základní školy. Všichni studenti se začínají učit druhý cizí jazyk ve druhém ročníku druhého stupně základní školy. Při výuce cizích jazyků jsou spojeny skupiny studentů různých národností a výuku zajišťuje učitel, pro nějž je vyučovaný jazyk mateřským jazykem. S tímto různorodým jazykovým složením je možné se setkat také v hodinách výtvarné, hudební a tělesné výchovy, v nichž jsou vždy sdruženi studenti z různých jazykových sekcí.

Dalším charakteristickým prvkem výuky na úrovni základní školy je tzv. „evropská hodina“, v jejímž rámci jsou jednou týdně sdruženi žáci ze všech jazykových sekcí a věnují se různým hrám a kulturním a výtvarným aktivitám.

Je třeba poznamenat, že evropské školy nabízí pouze jediný typ vzdělání, u nějž se předpokládá, že povede k získání „evropské maturity“. Vzhledem k tomu, že pro studenty, jež se potýkají se studijními problémy, není možné změnit zaměření, poskytuje systém studentům se zvláštními vzdělávacími potřebami asistenci, aby byl co největší počet studentů schopen získat evropské maturitní vysvědčení. V letech 2009–2010 byl podíl studentů na základní i střední škole, kteří opakovali ročník, v průměru 2,7 %¹.

3. Rozpočtové aspekty a otázky personální politiky

Jak uvádí preambule Úmluvy o statutu evropských škol, systém evropských škol² je jediný svého druhu a je založen na spolupráci členských států a Evropské unie.

Článek 25 úmluvy stanoví, že rozpočet škol je financován:

- 1) příspěvky členských států prostřednictvím průběžného vyplácení odměn přiděleným nebo vyslaným učitelům a případně prostřednictvím finančního příspěvku, o kterém jednomyslně rozhodne Nejvyšší rada;
- 2) příspěvkem Evropských společenství, který je určen k pokrytí rozdílu mezi celkovým objemem výdajů škol a součtem ostatních příjmů;
- 3) příspěvky od organizací, které nejsou organizacemi Společenství, se kterými Nejvyšší rada uzavřela dohodu.

Pokud jde o příspěvky členských států, odpovídal počet míst přidělených učitelů, které nebyly členskými státy zajištěny, 64, přičemž ve 27 případech se jednalo o místa anglicky hovořících učitelů. Angličtina je jazykem, který studují téměř všichni studenti, a také studenti bez jazykových sekcí (SWALS) se zapisují zejména do anglické (a francouzské) sekce³. Tato situace vede k nerovnováze mezi procentem studentů britské národnosti a procentem přidělených učitelů téže národnosti. Právě tato nerovnováha přiměla Nejvyšší radu, aby v roce 2008 přijala v Helsinkách obecné zásady pro rovnoměrné rozdělení nákladů mezi členské státy na základě procentuálního zastoupení studentů jednotlivých zemí (viz bod 4).

Byl přijat přístup, který umožňuje členským státům, které o to mají zájem, vyslat učitele, kteří by zajišťovali výuku v jiném než ve svém mateřském jazyce. Po dvou letech je možné konstatovat, že jen několik málo členských států je připraveno zaplňovat pracovní místa vyžadující učitele, kteří by vyučovali v tzv. „pracovních“ jazycích.

Jediným způsobem, jak vyřešit problém nedostatku učitelů, je využít lektorů, tj. učitelů najatých na místní úrovni, a financovat je z rozpočtu škol. Jednu třetinu vyučovaných hodin v evropských školách v současné době zajišťují právě tyto lektoři, což logicky výrazně zvyšuje požadavky na příspěvky Unie do rozpočtu evropských škol.

Zaměříme-li se na vývoj příspěvků od jednotlivých přispěvatelů do rozpočtu škol od roku 2005, můžeme konstatovat, že došlo ke snížení podílu příspěvků poskytovaných členskými

¹ Údaje evropských škol poskytnuté na začátku školního roku 2010–2011, Ref: 2010-D-569-en-3.

² Úř. věst. L 212, 17.8.1994, s. 3.

³ V roce 2010 bylo v bruselských školách zapsáno 66,83 % studentů bez jazykové sekce (SWALS) do anglické sekce, zatímco do francouzské sekce jich bylo zapsáno 29 % a do německé sekce 4 %.

státy, zvýšení podílů příspěvků poskytovaných Komisí a ke snížení podílu příspěvků pocházejících od studentů kategorie III¹.

4. Reforma z roku 2009 a zavedení systému

Ve spolupráci s Evropským parlamentem, který se na evropské školy zaměřil ve svém usnesení z roku 2005², Komise od roku 2004 hledá nejlepší způsob, jak reformovat systém evropských škol s cílem reagovat na skutečnosti spojené s rozšířením Unie. Tato reforma by s sebou měla zároveň přinést možnost rozšíření přístupu k evropské výuce. Jak Evropský parlament zdůraznil ve svém usnesení z roku 2005, evropský pedagogický model se osvědčil a bylo by žádoucí, aby byl přístupný i dalším studentům, kteří nenavštěvují evropské školy.

Nejvyšší rada schválila v květnu 2009 zásady této reformy, která se prakticky zaměřuje na tyto tři aspekty:

- zjednodušení všeobecného řízení systému tak, aby rozhodnutí byla přijímána na odpovídající úrovni;
- snaha o to, aby náklady na zajištění fungování tohoto systému byly rovnoměrně rozděleny mezi všechny členské státy;
- zavedení systému ve školách typu II (což jsou vnitrostátní školy schválené Nejvyšší radou, jejichž hlavní náplní je zajišťovat výuku pro děti rodičů pracujících v evropských orgánech a institucích) a ve školách typu III (což jsou vnitrostátní školy schválené Nejvyšší radou, které mohou přijímat děti bez rozdílů).

Od té doby několik vnitrostátních škol na území Evropské unie zajišťujících evropskou výuku podepsalo dohodu o akreditaci, která jim umožňuje šířit evropský model výuky a případně udělovat evropské maturitní vysvědčení.

5. Stanovisko zpravodaje

Evropské školy byly vytvořeny s cílem zajistit dětem úředníků evropských orgánů a institucí, kteří pracují a žijí v zahraničí v odlišném kulturním prostředí, přístup ke studiu v jejich mateřském jazyce, aby se tyto děti mohly kdykoli začlenit zpět do systémů ve své vlastní zemi. Jedná se tedy o nezbytnost, nikoli o luxus.

Je třeba mít na paměti, že ve všech členských státech je vzdělávání bezplatné a že úředníci evropských orgánů a institucí nemají jinou možnost, než zapsat své děti do těchto specifických vzdělávacích zařízení, chtějí-li zajistit, aby se vzdělávaly ve svém mateřském jazyce.

Je zjevné, že více než 50 let poté, co byla zřízena první evropská škola, je třeba koncepci evropských škol dále vyvíjet a přizpůsobit hospodářským a společenským požadavkům. Evropská škola však musí i nadále zůstat modelem, který inspiruje vnitrostátní vzdělávací systémy a prohlubuje koncept evropského občanství a přispívá k rozvoji mobility.

¹ Výroční zpráva generálního tajemníka Nejvyšší rady evropských škol, Ref.: 2011-02-D-39-fr-1.

² Usnesení Evropského parlamentu o možnostech rozvoje systému Evropských škol (Úř. věst. C 193E, 17.8.2006, s. 333).

Jestliže finanční krize vyžaduje určité rozpočtové škrty, je nezbytné tuto situaci analyzovat spíše z hlediska investic do budoucnosti mladých Evropanů, než z hlediska nákladů. Úspory by se neměly provádět na úkor základních principů, na nichž je systém založený.

V tomto ohledu je nezbytné, aby výuka byla nadále zajišťována učiteli v jejich mateřském jazyce. Obcházení této zásady je chybou a, potýká-li se systém s problémem v oblasti nábory vyučujících v rodném jazyce, znamená to, že je třeba reformovat náborovou politiku. Než se však začne uvažovat o nové reformě, zpravodaj se domnívá, že je třeba řádně využít stávajícího systému, který předpokládá, že členské státy, které nepřidělí příslušné učitele, by mohly poskytovat finanční příspěvky do rozpočtů škol.

Pokud jde o personální politiku, zpravodaj uvádí, že nedodržování povinnosti přidělování učitelů ze strany členských států má za následek příliš vysoké požadavky na rozpočet Unie. Ve skutečnosti se přijímá stále větší počet vyučujících přímo na místě, kteří jsou placeni z rozpočtu škol, což ještě více vyčerpává dorovnávací příspěvky poskytované Komisí. Je nezbytně nutné apelovat na členské státy, kteří neplní svou povinnost přidělovat učitele podle stanovených kvót.

V tomto ohledu je třeba v zájmu snížení zátěže některých členských států, zejména těch, jež zajišťují učitele pro jazykové sekce, do nichž je zapsána velká část studentů bez jazykové sekce (SWALS), aby se uplatňovala koncepce výuky v mateřském jazyce, jakmile je splněna kvóta studentů pro otevření jazykové sekce. Je to jediný způsob, jak zabránit jakékoli diskriminaci mezi studenty bez jazykové sekce (SWALS) a ostatními studenty.

Zpravodaj se také domnívá, že je možné dosáhnout dalších úspor, pokud se začnou obecně používat tzv. pracovní jazyky (angličtina, němčina a francouzština) pro výuku vedlejších předmětů.

Obecně je zpravodaj toho názoru, že je třeba orientovat se ve větší míře na zřizování vzdělávacích zařízení typu II a III, které představují konkrétní krok směrem k „evropskému“ vzdělávání přístupnému širšímu počtu studentů.

Je-li hodnocení fungování evropských škol pozitivní a systém nabízí stimulační možnosti vytvoření evropského vzdělávacího systému, měly by členské státy usilovat nejen o zachování tohoto systému, ale měly by tento jedinečný a výjimečný vzdělávací model v Evropě také dále rozvíjet.

16. 6. 2011

STANOVISKO ROZPOČTOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro kulturu a vzdělávání

k systému Evropských škol v roce 2009
(2011/2036(INI))

Navrhovatel: Damien Abad

NÁVRHY

Rozpočtový výbor vyzývá Výbor pro kulturu a vzdělávání jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že Evropské školy jsou financovány na základě příspěvků členských států, které tvoří 21 % z celkového rozpočtu škol, a vyrovnávacího příspěvku Evropské unie, který v roce 2010 činil přibližně 58 % celkového rozpočtu Evropských škol a který se v rozpočtu nachází v položce 26 01 51,
 - B. vzhledem k tomu, že v roce 2004 byl zaveden zvláštní poplatek ze mzdy úředníků, z nějž mají být mimo jiné financovány Evropské školy,
 - C. vzhledem k tomu, že hlavním cílem reformy Evropských škol v roce 2009 bylo otevřít Evropské školy širší a rozmanitější veřejnosti a zároveň zajistit dlouhodobou životaschopnost systému,
 - D. vzhledem k tomu, že nárůst počtu žáků Evropských škol je přímým důsledkem personální politiky orgánů a institucí EU po roce 2004, jež vedla k náboru pracovníků mladších 30 let, kteří si mezitím založili rodiny a následně zapsali své děti do Evropských škol,
1. znovu potvrzuje, že Evropské školy musejí být financovány solidním a vhodným způsobem, aby plnily závazky přijaté v rámci úmluvy a v rámci statutu úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a aby zaručovaly kvalitní vzdělání a stejné a rovnocenné podmínky vyučování dětí ze všech jazykových společenství v rámci Evropských škol. V této souvislosti bere na vědomí nedávnou petici sdružení rodičů žáků a profesorů Evropských škol v Bruselu proti případnému snižování rozpočtu, která

poukazuje na vážnou hrozbu navrhovaných škrťů z hlediska kvality vzdělávání a řádného fungování Evropských škol, a proto se staví proti jakýmkoli rozpočtovým škrťům;

2. domnívá se, že je vhodné v krátké době dostat závazkům Evropské unie a zároveň brát v úvahu situaci rozpočtových omezení, která převládá jak na úrovni Unie, tak na úrovni členských států; konstatuje, že návrh rozpočtu na rok 2012 stanovuje pro Evropské školy navýšení financování o 1,7 %, přičemž rozpočtové problémy vedly Komisi k návrhu zmrazit své administrativní výdaje a 1,3% zvýšení administrativních výdajů všech orgánů a institucí; zavazuje se pozorně přezkoumat prostředky zapsané v příslušných rozpočtových položkách, aby bylo možné dostat všem rozpočtovým potřebám;
3. zdůrazňuje, že je z dlouhodobého hlediska důležité zajistit větší transparentnost, pokud jde o finanční příspěvek Evropské unie, a lépe zajistit otevřenost a rozmanitost v těchto školách a zároveň zavést udržitelný systém jejich financování; v této souvislosti Komisi žádá, aby poskytla konkrétní informace o tom, k čemu se zvláštní poplatek používá; žádá Komisi, aby mu předložila aktuální zprávu o provádění reformy z roku 2009 a o potřebách financování v příštích letech, zejména pokud jde o politiku v oblasti nemovitostí;
4. podotýká, že způsob financování Evropských škol může vést v případě některých členských států, jejichž finanční příspěvek, který poskytují tím, že vysílají své učitele, neodpovídá počtu žáků a studentů z daného členského státu, k problémům; domnívá se, že je proto nezbytné přehodnotit způsob jejich financování a nábory učitelů;
5. domnívá se, že větší rozpočtová autonomie každého zařízení může představovat odpovídající reakci za účelem lepšího hospodaření se zdroji poskytovanými Evropským školám; tato větší míra autonomie by měla být uplatňována pouze poté, co Komise provede příslušné hodnocení, aby se zajistilo, že větší míra autonomie bude školám ku prospěchu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	15.6.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 34 - : 1 0 : 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Damien Abad, Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Claudio Morganti, Nadezhda Neynsky, Miguel Portas, László Surján, Helga Trüpel, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Frédéric Daerden, Edit Herczog, Jan Mulder, María Muñoz De Urquiza

22. 6. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro kulturu a vzdělávání

k systému evropských škol
(2011/2036(INI))

Navrhovatelka: Cecilia Wikström

NÁVRHY

Výbor pro právní záležitosti vyzývá Výbor pro kulturu a vzdělávání jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že v preambuli Úmluvy o statutu evropských škol¹ z roku 1994 se uvádí, že systém evropských škol je jediný svého druhu a představuje formu spolupráce mezi členskými státy navzájem i mezi členskými státy a Evropskými společenstvími, přičemž je plně uznávána odpovědnost členských států za obsah výuky a za uspořádání jejich vzdělávacího systému, stejně jako za kulturní a jazykovou různost,
- B. vzhledem k tomu, že v dubnu 2009 schválila Nejvyšší rada reformu systému evropských škol,
- C. vzhledem k tomu, že ze zkušeností s fungováním evropských škol za více než 50 let vyplývá, že systém i jeho vzdělávací model jsou jedinečné a atraktivní; vzhledem k tomu, že jedním z cílů reformy je zpřístupnění tohoto systému a evropské maturity pro další žáky v Unii, a vzhledem k tomu, že cílů reformy nelze úspěšně dosáhnout bez zásadní změny právního postavení, na němž je celý systém založen,
- D. vzhledem k tomu, že Komise ve své zprávě o systému Evropských škol v roce 2009² poukázala na to, že systémové problémy, jako je nedostatek vyslaných učitelů či skutečnost, že v místech se školami nebyla zajištěna dostatečná infrastruktura či byla zajištěna opožděně, přetrvávají a vyostřují se, což má přímý dopad na kvalitu vzdělávání, zápis žáků do těchto škol, kvalitu života žáků, rodičů i učitelů a na finanční stránku

¹ Úř. věst. L 212, 17.8.1994, s. 3.

² KOM(2010)595 v konečném znění.

provozování těchto škol,

1. domnívá se, že stávající mezivládní právní postavení evropských škol naráží na své hranice a žádá si důkladnou změnu; domnívá se, že tato změna by měla být takové povahy, aby činnost Unie podporovala, koordinovala či doplňovala činnosti jednotlivých členských států, aniž by Unie přebírala jejich pravomoc, a měla by umožnit přijetí právně závazných aktů za tímto účelem ve smyslu článků 2 a 6 SFEU;
2. domnívá se, že mnoho systémových problémů může mít příčinu v neplnění povinností členskými státy; poukazuje na skutečnost, že po právní stránce není nijak zaručeno plnění povinností členskými státy, které jim ukládá zmíněná úmluva;
3. zdůrazňuje, že evropské školy se v současnosti nacházejí v situaci právního vakua, které se projevuje nejasným právním a jurisdikčním postavením aktů přijímaných orgány těchto škol, nedostatečnými možnostmi napadnout tyto akty před soudy jednotlivých států a nemožností odvolat se k evropskému veřejnému ochránci práv;
4. zdůrazňuje, že aktivní účast Unie v evropských školách je neúměrně malá ve srovnání s finančními příspěvky z jejího rozpočtu;
5. domnívá se, že evropské školy by měly být zastřešovány Unií; domnívá se, že vhodným právním základem by v tomto ohledu mohl být článek 165 SFEU, který zní: „*Unie přispívá k rozvoji kvalitního vzdělávání podporou spolupráce mezi členskými státy, a je-li to nezbytné, podporováním a doplňováním činnosti členských států při plném respektování jejich odpovědnosti za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů a jejich kulturní a jazykové rozmanitosti*“ a dále popisuje cíle činnosti Unie, které se shodují s cíli evropských škol.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.6.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 21 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, József Szájer
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Jörg Leichtfried, María Muñiz De Urquiza

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	14.7.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 23 - : 2 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tókéš, Helga Trüpel, Milan Zver
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Sergio Gaetano Cofferati, Olle Schmidt